

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۸/۲۶

محمدابراهيم سپېڅلی

د اگست ۱۲مه

جنگ ورځ په ورځ د کندهار ښار منځ ته رانژدې کېږي، ولسوالۍ او ان ځینې ناحیې هم د طالبانو په لاس کې دي، د سخت جنگ له امله د یو شمیر ناحیو څخه کورنۍ وتلې، په حاجي کیمپ، ښوونځیو او د پوهنتون لیلیو کې داسې سخت ژوند کوي، چې په یو صنف کې درې کورنۍ یا هم څلور کورنۍ د کندهار په ایشولې گرمي کې نامعلوم برخلیک ته په انتظار دي.

د کندهار یو شمیر سوداګر او په اقتصادي غوښه پټ ښاریان هره ورځ دغوو بېځایه سویو کورنیو ته تر خپله وسه اوبه او خواړه برابرېږي.

د میرویس روغتون مسؤل هره ورځ له خبریالانو سره د واټسپ په ګروپ کې د سلو کسانو په شاوخوا کې د مرګ ژوبلې جزویات شریکوي.

د اگست میاشتې گرمي، د برېښنا اوږدې پرچاوې او د شپې لخوا د ښار زړه ته نژدې پر پرتو امنیتي پوستو د وسله والو طالبانو لخوا سخت بریدونو ټول ښاریان له ژونده بېزار کړي دي.

امنیتي سرتیري د شپې په جګړه بوخت وي، د ورځې تر خپل کنټرول لاندې ناحیو کې گرمي کوي، خو امنیتي کړۍ ورځ په ورځ راتنګیږي.

زموږ کور د کندهار ښار په چوڼۍ سیمه کې ۱۳ امنیتي حوزې ته په مخامخ کوڅه کې دی، هره شپه د دې حوزې او پاته نورو امنیتي پوستو بریدونه روان دي، خو یوازې دغې امنیتي حوزې ته ځکه طالبان ډېر نژدې نه سي راتلای، چې له یوې خوا د کندهار ښار او ارغنداب ولسوالۍ ته پر غځېدلې عمومي سړک پرته ده، له بله اړخه یې شمال لوېدیځ خواته د «ملا صاحب سړای» چې د طالبانو لومړي مشر ملا محمد عمر اخوند منسوب دی د امریکایانو لویه استخباراتي اډه پرته ده، چې اوس پکښې د هغوی روزل سوي افغان ځانګړي استخباراتي قطعه ځای پرځای ده او درېیمه مهمه خبره داده، چې په دې وروستیو کې یادي حوزې ته د جنرال رازق یو نژدې کس «تور عصمت» امر ټاکل سوی، چې نوموړی د طالبانو سرسخت ډېنمن دی.

په کندهار کې د نازولو بېځایه سویو کورنیو تر یخ ژوند ته په کتو هره ورځ خدای ته دا خواست کوم، چې «موږ کور پرېښوولو مه اړ باسه!» خو ژوند کله د چا په خوښه وي؟ همغه دی، چې د اگست پر ۱۲مه ورځ مو له کورنۍ سره تصمیم ونيو، چې نن ماڅیګر مهال به د کور مهم سامان له ځان سره واخلو او د خسر په کور کې به یوڅو شپې ځان له نژدې ټکانو بېغمه کړو.

د ۱۳مې حوزې څنګ ته زما د ورور دوکان دی، تر غرمې د دوکان مخ ته له نورو کلیوالو سره ناست یم، د روانې ناامنی په اړه هرڅوک خپل تحلیل وړاندې کوي، له شهیدانو څلور لاري سره په کوڅو کې د طالبانو او امنیتي پولیسو لاس په لستوني جګړه شروع سوه، په ډلو ډلو د ښار دوکانداران او کسبه کاران وینم له ښاره وارخطاء پر بایسکل، موټر سايکل او ټیکسي موټرونو کې کورونو ته بېرته را روان دي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولی

اندېښنه مي نوره هم زياته سوه د دوکان مخ ته جوړ مجلس مي پرېښود، کور ته راغلم د ماښين ترلمانځه وروسته د خسر کور ته د ماشومانو په سالم رسولو فکر جن يم ، چي ناڅاپه د درنو او سپکو وسلو ټکان همدا زموږ ۱۳مي حوزې ته رانژدې او د ما ځيگر ۴ بجو ته جگړې ښه زور واخيستی.

دا چي امنيتي حوزه زموږ کورته ډېره نژدې وه، نو داسي احساسوو، لکه جنگ چي زموږ پر کور شروع وي، ټول ماشومان مي نسبتاً کښته زېرخاني «زېرميني» کي دېوالونو ته کتار کېښول او د هر درانه ټک سره «فضل خدايه!» ته مو وساتي يا لويه خدايه!» دغه نارې وهو.

گری په گری طالبان د حوزې شاوخوا رانژدې کېږي او په حوزه کي مقاومت هم زور اخلي.

ټول اولادونه مي وارخطاء او هغه د چا په اصطلاح له سختي ويري ژړا راپکښي ورکه ده.

زه او مېرمن هم له وهم رېږدو، خو اولادونو ته ډاډ ورکوو «بېغمه سئ! زموږ کور له مرميو چپ دی!» خو ماشومان کله په دې خبرو باور کوي.

جگړه نوره هم سخته سوه، د امنيتي حوزې د پوليسو ږغونه اورو، چي يواځې ته دلاوري ورکوي او د سختو مقاومتي ټکانو په بدرگه وايي، «دغه بي اخري زور دی، نژدې نه سي راتلای، هله هغه دی ټکان پروکړه، مه يې پرېږده، چي دانژدې بامونو ته وڅيږي.»

د پوليسو داناري نورهم موږ وارخطاء کوي، ماشومان مي ژاري زما هم د ورځي په تېرېدو او د شپي په راتگ وارخطايي ډېريږي.

ټول ماشومان ماته گوري، زه دوی ته گورم ، جگړه نوره هم رانژدې سوه ، کوچنيو لونو مي له همه الفبي سپياري او ډوډۍ په زړه پوري نيولي ده او له خدايه د ټکانو د کرارېدو غوښتنه کوي.

د ماڅيگر او ماښام لمونځونه مو په همدغه زېرخانه کي وکړه ، تر کلکين دباندې سرای ته گورم ، سري مرمۍ يوي او بلي خواته تيريري ، ځيني مرمۍ او د هاوان پرزي زموږ پر بام او د کور په منځ کي د ولاړ موټر پر هندارو ولگيږي، چي موږ نورهم وويروي.

غت دېوالي ساعت ته گورم، لکه خوابدۍ، چي وي، لکه ټپي سوي، هيڅ حرکت نه کوی، دا شپه بيخي اوږده سوه د سهار اذانونو ته لا يوساعت پاته دی، درانه ټکان يوڅه کرار سول، خو د سپکو وسلو ټکان لا شروع دي، زموږ په کوڅه کي د خلکو ږغونه دي، يو گری وروسته دا ږغونه نورهم ډېر او يو چا په لور اواز امنيتي حوزې ته ور ږغ کړه «تسليم سئ! شاوخوا ټوله منطقه د مجاهدينو په لاس کي ده، تاسي هم محاصره ياست.»

يو گری ميده ټکان هم ارام سول ، يو دم په تېزۍ د بريک وهلو موټرانو ږغونه سول، زه فکر کوم ، چي کومکي امنيتي سرتيري راورسيدل.

ټوله شپه مو درنو ټکانو غوږونه راخوري دي ، يو گری همداسي په ناسته يواځې ته گورو، خو په زوره ږغ نه سو کولای، ناڅاپه د څرخي الوتکو ږغونه سول، د کندهارښار ميرويس مېنه او ډنډ ولسوالۍ ته نژدې ناحيې بمباروي ، يوه هفته کېږي، چي دغه سيمي طالبانو نيولي دي.

زما ويړه نوره هم زياته سوه، چي هسي نه دا بمبارۍ ۱۳ حوزې خواته هم راورېدې سي اودا ړندې بمبارۍ بيا د بېگناه او گناهکار په کيسه کي نه دي بس خپل کار کوي.

زه په دغه فکرونو کي حيران ولاړ يم، نابېره د جيت الوتکي ږغ سو او له ږغ سره سم داسي درنه بمباري يې وکړه، ما چي ويل زموږ کور يې بمبار کړ، ټوله سيمه کي چوپتيا خپره سوه، د کور ټولي دروازي ودرېږدي.

له يوڅه ځنډ وروسته دوهم وار د سهار د لمانځه پر وخت هغسي جيت الوتکي راغلي او هغسي درنه بمباري يې وکړه.

د الوتکو له تگ ښه ډېر گری وروسته دادی کرار کرار بام ته وختم، چي کوم ځای يې بمبار کړی دی؟ او هو! داخو د ۱۳ حوزې شمال لوېديځ خواته د «ملا عمر کور» چي تېرشل کاله د امريکانو خطرناکه استخباراتي اډه وه لوکي او لمبي ورڅخه راپورته کېږي.

هوا يوڅه رڼا سوه دباندې راووتم زموږ نور همسايگان هم د کوڅې په خوله کې ولاړ دي، د ملا عمر له سرباره تور لوغړن دودونه لا د اسمان څنډو ته پورته کېږي، چې يو ځوان وويل، «موږ ډېر کسان هلته ورغلو، امريکايانو په دغه ځای کې د تيلو او نورو خوراكي موادو ذخيرې بمبار کړي دي.» وروسته معلومه سوه، چې خبره همداسې ده او يوشمير پاته شوني لا د نژدې کورونو ځوانانو چور کړي هم دي.

موږ د کوڅې په خوله کې ولاړ خلک حوزې ته گورو، شاوخوا په دېوالونو کې د مرميو لگيدو نخښې له ورابه بڼکاري.

تراوسه لا ملي بيرغ پر ۱۳مه حوزه رپيږي او د کندهار د مخکني امنيه قومندان جنرال رازق لويی عکس، چې ځينې برخې يې د بريايې شپې په جگړه کې په مرميو سورې سوي پر دېواله نښتې دي.

ولاړ ټول خلک يواوبل ته په اشارو او پټو خبرو سره وايي «حوزه کې څوک نه سته، امنيتي کسان تښتېدلي دي.» موږ لا همدلته ولاړ يو، تقريبا شل طالبان، چې راکيټان او کلاشنکوفونه پر اوږو، پاڅي يې راپورته کړي، چا د پټو چا هم د پاچ لنگوتي ترلي حوزې ته راوړسېدل.

په دې وخت کې نور خلک او تنکي ځوانان هم له کورونو راووتل د طالبانو ننداره کوي.

يو شپاړس کلن طالب، چې سپين کلیمه لرونکی بيرغ يې تر سر ترلی دی، کلاشنکوف يې خپل ملگري ته ورکړی په تلوار د حوزې بام ته ورختی، ملي بيرغ يې د جنرال رازق له عکس سره يوځای لاندې راشيوه کړل، ترسر ترلی سپين بيرغ يې د ملي بيرغ پرځای خورند کړ.

زما شل کلن زوی، چې تازه له د دولسم ټولگي فارغ سوی، لېسه يې هم په حوزې پورې نښتې ده، د ټولو خلکو له منځه ورغلی غورځول سوی ملي بيرغ راپورته کړ او په احترام يې کتوي، حوزې ته نژدې ولاړ اکثره خلک اشارې ورته کوي، چې «مه کوه بيرغ ته لاس مه ورړه» خو پرده ملي احساس دومره غالب دی، چې يوازي بيرغ ته متوجه دی، ښه خبره داده، چې د کوم طالب ورته پام نه دی، کني موضوع خرابيږي.

حالات خوند نه راکوي، بيرته کور ته روان سوم د سهار چای مو په بې خوندي وڅښلي، ځکه ټوله شپه مو په ويښه تېره کړې ده، وروسته پر خپل «چرگه 8 موټرسايکل» سپور بازار ته راووتم، اکثره دوکانونه ترلي، هرې خواته ډلي ډلي طالبان له وسلو سره پر موټرسايکلانو، رنجرانو او پښو باندي گرځي راگرځي.

د ولايت مقام مخ ته د طالبانو او عامو خلکو داسي گڼه گڼه ده، چې د يوې دقيقې لار مي په نيم ساعت ووهل.

عام خلک طالبانو او طالب خلکو ته حيران دي، څوک عکسونه ورسره اخلي، څوک روغېر ورسره کوي، ځيني بيا توکي پر کوی، په ښار کې سخت بيروبار دی.

پر ډېرو لږو څلور لارو ترافیک ولاړ دي، په اکثره څلور لارو کې بيا تېره شپه له سنگرونو راکښته سوي طالبان د ترافيکو دنده سرته رسوي، خو اوس دوی هم پوه سوي، چې د ښار نيول اسان او مهارول يې گران دي.

همدا سبب دی، چې له کندهار ملي راډيو څخه د کندهار نوي والي محمد يوسف وفا دا يو پيغام مسلسل خپريږي «ترافيکان او نور دولتي کارمندان دي خپلو دندو ته حاضر سي.»

۲۰۲۲/ اگست/ ۱۵ المان بن ښار